

„Pentru poporul nostru opera de înfăptuire a unei vieți noi, de dezvoltare economică și culturală a țării este legată indisolubil de cauza apărării păcii. Politica externă a statului nostru democrat-popular este o politică de apărare a păcii, o politică de prietenie și alianță cu U. R. S. S. și cu țările de democrație populară, o politică de pace și legături comerciale cu toate popoarele.”

(Din Chemarea de 1 Mai 1954 a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român către toți oamenii muncii din Republica Populară Română)

Sesiunea Sovietului Suprem al U. R. S. S.

Cuvîntarea președintelui Consiliului de Miniștri al U. R. S. S., Iovarășul G. M. Malenkov

MOSCOVA. (Agăpres). — TASS transmite cuvîntarea rostită la 26 aprilie a.c. de președintele Consiliului de Miniștri al U. R. S. S., G. M. Malenkov, la sesiunea Sovietului Suprem al U. R. S. S.

Tovarăși deputați!

Proiectul bugetului de stat, prezentat de guvern spre examinare sesiunii Sovietului Suprem al U. R. S. S., oglindește pe deplin politica partidului comunist, îndreptată spre un avînt continuu al economiei sovietice și al bunăstării a poporului, spre asigurarea apărării țării și întărirea puterii patriei noastre. (Aplauze).

Creșterea considerabilă a bugetului de stat constituie un indiciu al avîntului economiei al țării noastre. În comparație cu anul 1950, veniturile prezăcute de bugetul de stat pe 1954 vor crește cu 149 miliarde de ruble și vor fi de peste trei ori mai mari decît veniturile prezăcute de bugetul anului antebelic 1910. (Aplauze).

Totodată trebuie să se țină seama de faptul că creșterea bugetului are loc în condițiile politice de reducere a prețurilor cu amănuntul la mărfurile alimentare și industriale, politică dusă în mod consecvent de partid și guvern. Micșorarea veniturilor de stat, ca urmare a reducerii prețurilor la mărfurile de larg consum, este compensată de creșterea veniturilor întreprinderilor socialiste prin lărgirea producției, sporirea productivității muncii și reducerea prețului de cost al producției.

Pentru dezvoltarea economiei naționale sînt prezăcute anul acesta aproape 327 miliarde ruble. Aceasta înseamnă că investițiile în economia națională cresc cu 57 la sută în comparație cu 1950. O parte considerabilă a alocațiilor revine investițiilor.

În 1954 sînt prezăcute cheltuieli pentru finanțarea cîrînelor social-culturale ale poporului sovietic în sumă de peste 141 miliarde de ruble, ceea ce este aproape egal cu totalul cheltuielilor bugetului de stat din 1939. Că și în anii trecuți, ritmul de dezvoltare a economiei naționale a U. R. S. S. continuă să se afle la un nivel la care nici nu pot visa țările capitaliste, chiar și cele mai dezvoltate din punct de vedere economic. În cei trei ani ai celui de al cincilea cincinal care au trecut, producția industrială a crescut cu 45 la sută, producția mijloacelor de producție crescînd cu 46 la sută, iar producția articolelor de consum — cu 43 la sută. Numărul muncitorilor și funcționarilor din economia națională a crescut în această perioadă cu aproape 6 milioane oameni; salariul real al muncitorilor și funcționarilor a crescut cu 30 la sută, iar suma globală a veniturilor muncitorilor și funcționarilor și a veniturilor țărănilor, în prețuri comparate, a crescut cu 34 la sută.

Lărgind prin toate mijloacele frontului construcției pașnice creatoare, Comitetul Central al partidului și guvernului manifestă o grijă permanentă pentru întărirea continuă a capacității de apărare a Uniunii Sovietice. Forțele armate sovietice dispun și vor dispune de tot ceea ce este necesar pentru îndeplinirea nobililor lor misiuni — a sta de strajă apărării patriei și a fi întotdeauna gata să dea o ripostă nimicitoare agresorului care ar încerca să turburze munca pașnică a popoarelor țării noastre. (Aplauze furtivoase, prelungite).

Îndeplinirea sarcinilor care stau anul acesta în fața noastră în domeniul producției are însemna un important pas înainte în dezvoltarea economiei Uniunii Sovietice. Este suficient să spunem că în comparație cu 1950, în 1954 producția de țel va crește cu 51 la sută, extracția de cărbune — cu 33 la sută, producția de energie electrică — cu 63 la sută, producția de ciment — cu peste 80 la sută, producția de mașini și utilaj — cu 90 la sută; volumul producției mărfurilor de consum popular va crește cu peste 60 la sută, iar circulația mărfurilor — cu 75 la sută.

Prevederile planului cincinal în ceea ce privește producția mărfurilor de consum popular și circulația mărfurilor vor fi îndeplinite înainte de termen, adică în 4 ani. (Aplauze).

După cum știți, partidul și guvernul au luat măsuri serioase pentru continuarea dezvoltării a agriculturii.

În scopul sporirii producției de cereale se lărgesc suprafețele cultivate, mai ales prin valorificarea pămînturilor virgine și infenelate; se lărgesc considerabil producția de tractoare și mașini agricole și înregistrarea agriculturii cu acestea, ceea ce va permite mecanizarea într-o și mai mare măsură a producției agricole; stațiunile de mașini și tractoare, colhozurile și sovhozurile se întăresc cu cadre de agronomi, zootehnicieni, mecanizatori și alți specialiști. Se aplică un sistem elastic de încurajare și stimulare a dezvoltării pe toate căile a producției agricole, fiind create astfel condițiile necesare pentru a asigura o îmbinare armonioasă a nevoilor mereu crescînde ale populației în ce privește produsele agricole și ale industriei în ce privește materiile prime agricole, cu creșterea simultană a producției agricole, pe baza sporirii coînteresării materiale și a încurajării economice a oamenilor muncii de la sate, care dau aceste produse.

Pentru rezolvarea cu succes a sarcinilor care stau în fața țării noastre, este necesar ca în toate ramurile economiei naționale, în toate sectoarele construcției socialiste — în fiecare uzină și în fiecare fabrică, în fiecare colhoz și sovhoz, în fiecare stațiune de mașini și tractoare, în toate organizațiile noastre — să se asigure îndeplinirea necondiționată a sarcinilor ce decurg din planurile economice adoptate. Avem multe întreprinderi, colhozuri, sovhozuri, stațiuni de mașini și tractoare fruntase, care, pe baza unei mai bune organizări a producției și a organizării raționale a muncii, obțin an de an rezultate bune. În același timp avem și întreprinderi, care nu fac față sarcinilor, dau o producție de calitate inferioară, depășesc consumul prevăzut de materiale și de mijloace bănești. Avem destule colhozuri și sovhozuri în care treburile merg nesatisfăcător. Pentru a merge și mai repede înainte, sîntem datori să scoatem cu curaj la iveală și să lichidăm cu hotărîre lipsurile, rămînerea în urmă, starea de delăsare, care există la noi într-o serie de sectoare.

Rezultatele primului trimestru al anului 1954 arată că în ansamblu industria a îndeplinit cu succes planul trimestrial. Unele ministere însă nu au îndeplinit în întregime planul de producție la o serie de tipuri importante de produse. Printre aceste ministere se numără: Ministerul industriei siderurgice, Ministerul industriei petrolului, Ministerul construcției de mașini de transport și mașini grele, Ministerul industriei forestiere și alte cîteva ministere. Multe ministere îndeplinesc nesatisfăcător planurile construcțiilor capitale, nu asigură punerea în funcțiune la timp a unor noi capacități de producție.

Pentru toți este limpede că îndeplinirea planurilor economice presupune să fie folosită literalmente din plin fiecare zi, deoarece nu este ușor de recuperat timpul pierdut. Neîndeplinirea la timp a sarcinilor și mai ales neîndeplinirea în întregime a planurilor de stat într-o ramură sau alta provoacă întreruperi în activitatea întreprinderilor, aduce mari pagube economiei naționale. Din păcate, la noi mai sînt destule ca întreprinderile încredințate lor de către stat să lucreze în „asalt” și să nu îndeplinească planurile. Multe ministere organizează prea încl și groși în întreprinderi munca în vederea asigurării unei producții industriale ritmice în tot cursul lunii. A lichida mai repede munca neritmică în fabrici, uzine, mine, pe șantierelor de construcții, la căile ferate, în navigație, respectarea strictă, zi de zi, a graficului producției și a activității de producție a întreprinderilor — iată o sarcină extrem de importantă a tuturor lucrătorilor din industrie și transporturi.

O importanță lipsă în activitatea industriei o constituie și faptul că în multe întreprinderi nu se respectă disciplina tehnologică în producție. Tocmai prin aceasta se explică faptul că multe fabrici și uzine dau o producție de calitate inferioară, necorespunzătoare standardelor și cerințelor consumatorului. Acest lucru nu mai poate fi tolerat. Ministerul are datoria să facă mai repede ordine în activitatea întreprinderilor că-

re încălce tehnologia producției, au datoria să asigure ca fiecare întreprindere să dea numai o producție de calitate superioară.

Se știe că condiția principală și hotărîtoare de ridicare și dezvoltare continuă a economiei naționale este sporirea pe toate căile a productivității muncii. De cînd s-a statornicit în țara noastră modul de producție socialist, avem în toate ramurile de producție o creștere considerabilă a productivității muncii. Ca urmare a reconstrucției tehnice, a întreprinderilor, a punerii în funcțiune de noi întreprinderi înzestrate cu un utilaj de foarte mare randament, precum și ca urmare a îmbunătățirii organizării muncii, s-au obținut mari succese în folosirea capacităților de producție ale industriei.

În ultimii ani însă, se manifestă într-o serie de ramuri ale economiei naționale o serioasă rămînere în urmă în ceea ce privește creșterea productivității muncii. În 1953, de pildă, n-au îndeplinit sarcinile în ceea ce privește creșterea productivității muncii multe întreprinderi ale industriei metalurgice, un mare număr de întreprinderi ale minierelor de construcții de mașini, de întreprinderi ale industriei bumbacului și ale unei serii de alte ramuri ale industriei. Situația este nesatisfăcătoare în ce privește îndeplinirea planurilor de creștere a productivității muncii în industria forestieră, în industria cărbunelui și mai ales în construcții.

Prin directivele Congresului al XIX-lea al partidului s-a stabilit pentru 1951—1955 o creștere a productivității muncii în industrie de aproximativ 50 la sută, în construcții — 55 la sută, în agricultură — 40 la sută. Pentru a asigura îndeplinirea directivelor congresului este necesar ca în cei doi ani care au mai rămas din cincinalul curent să se depună o muncă susținută în toate sectoarele construcției socialiste.

Economia națională a U. R. S. S. dispune în prezent de tot ceea ce este necesar pentru asigurarea unei creșteri mai rapide a productivității muncii. Partidul nostru, sub conducerea marelui continuator al operei lui Lenin, Iovarășul Stalin, a reușit să obțină ca economia națională a U. R. S. S. să se sprijine în prezent pe o puternică bază tehnică. Numai în anul de după război, industria a primit utilaj și mașini noi în valoare totală de peste 150 miliarde ruble, transporturile — 50 miliarde ruble, agricultura — peste 60 miliarde ruble. Crește an cu an puternicul forț de utilaj și mașini, care permit să se economisească și să se ușureze munca, s-o facă mai productivă.

Pentru a asigura dezvoltarea continuă a industriei grele, bază a întregii economii naționale și a țării țării, trebuie să dezvoltăm pe toate căile și pe viitor construcția de centrale electrice pentru a asigura fiecare ramură de producție, inclusiv producției agricole, o puternică bază energetică, sub formă de energie electrică. V. I. Lenin a arătat că „o mare industrie corespunzătoare nivelului tehnicii moderne și capabilă să reorganizeze agricultura însemnă electrificarea întregii țări”. În fața noastră stă, așadar, una din cele mai importante sarcini ale economiei naționale, sarcina ca și pe viitor să dezvoltăm electrificarea într-un asemenea ritm și în asemenea proporții, încît creșterea capacităților centralelor electrice s-o ia înaintea celorlalte ramuri ale economiei.

Cerînțele creșterii continue a productivității muncii impun intensificarea considerabilă a introducerii în producție a mecanizării complexe, avîndu-se totodată în vedere ca ea să cuprindă nu numai principalele procese de producție, ci și procesele de producție intermediare, auxiliare de orice fel, în care lucrează adesea un număr mai mare de oameni decît în producția de bază.

În toate ramurile economiei naționale — în industrie, în transporturi, în agricultură — se pune cu mare acuitate problema folosirii depline a tehnicii existente. La noi se întîlnesc adesea conducători de întreprinderi și chiar și de ramuri industriale, a căror inițiativă are un caracter unilateral. Inițiativa este excesivă atunci cînd este vorba de prezentarea statului cereri în legătură cu utilizarea tehnică a unităților încredințate lor; apoi acești conducători dau dovadă

de o totală lipsă de organizare și de spirit gospodăresc în ceea ce privește mijloacele tehnice primite. În această privință trebuie să avem pretenții serioase față de Ministerul industriei carbonifere și Ministerul industriei forestiere. Ca și anul trecut, în primul trimestru al anului 1954 în industria carboniferă n-au lucrat peste 40 la sută din combinele carbonifere și haveze, aproximativ jumătate din mașinile pentru încălzirea cărbunelui, peste 30 la sută din mașinile pentru încălzirea steriliilor.

În industria forestieră, pînă la 40 la sută din mașini și mecanisme nu funcționează fiind defecte, iar utilajul în stare de funcționare este folosit incomplet. Și în multe uzine constructoare de mașini utilajul este folosit în mod nesatisfăcător. Avem datoria să punem capăt atitudinii lipsite de spirit gospodăresc față de utilaj și mașini în industrie, transport și agricultură.

Cadrele noastre de conducere din economie, ingineri, tehnicieni, maeștri, toți conducătorii producției trebuie să manifeste mai multă grijă pentru tehnica aflată la dispoziția lor, să îmbunătățească prin toate mijloacele folosirea ei.

Una din condițiile importante pentru un avînt rapid și continuu al productivității muncii este introducerea pe scară largă a realizărilor tehnicoștiințifice în producția industrială și agricolă. Popoarele țării noastre sînt mîndre de succesele științei sovietice care deschid noi și uriașe posibilități pentru progresul tehnicii. Un mare merit al oamenilor de știință sovietici îl constituie folosirea mereu crescîndă a energiei atomice alit în interesul asigurării securității patriei noastre, cît și în scopuri industriale pașnice. (Aplauze furtivoase).

Trebuie ridicată la un grad mai înalt folosirea practică a realizărilor științei și tehnicii, trebuie întărită legătura oamenilor de știință și a organizațiilor științifice cu producția. Nu încapă îndoială că oamenii de știință sovietici vor aduce o nouă și importantă contribuție la întărirea puterii patriei noastre, la rezolvarea sarcinilor de a ridica neîncetat productivitatea muncii sociale. (Aplauze).

Așadar, sarcina constă în a perfecționa pe toate căile tehnica producției pe baza electrificării, în a introduce și mai mult în producție realizările științei și tehnicii, în a înfăptui pe o scară și mai largă mecanizarea complexă în toate ramurile de producție, în a folosi mai complet parcul existent de mașini și utilaj, în a respecta cît mai strict în fiecare întreprindere disciplina în procesul tehnologic al producției, în a îmbunătăți prin toate mijloacele calitatea producției.

Nivelul utilității tehnice a economiei noastre este indisolubil legat de creșterea nivelului tehnico-cultural al oamenilor muncii. Nu este departe timpul cînd întreaga generație tină de la orașe și de la sate, care se va încadra în producție, va avea studiile medii terminate. (Aplauze). Peste 9 milioane de muncitori și colhoznici studiază anual în diferite verigi ale sistemului pentru ridicarea calificării. Dar în munca legată de învățămîntul profesional al oamenilor muncii se mai folosesc adeseori metode mesugărești, iar uriașele mijloace alocate de stat în acest scop sînt departe de a fi folosite întotdeauna rațional. Conducătorii ministerelor și departamentelor sînt obligați să ia în mîinile lor această chestiune mare și importantă, să manifeste o grijă zilnică pentru ridicarea continuă a nivelului tehnico-cultural al oamenilor muncii.

Nu se poate obține o ridicare serioasă a productivității muncii în industrie, în transporturi, în agricultură fără a îmbunătăți continuu organizarea producției. În această privință am obținut anumite succese. Totuși, într-o serie de ramuri ale economiei și în numeroase întreprinderi există multe slăbiciuni a căror înlăturare va permite lărgirea considerabilă a producției și ridicarea productivității muncii.

O mare însemnătate o capătă repartizarea justă a rezervelor de muncă. Se știe că unicul principiu admis al construirii oricărui aparat în societatea noastră sovietică este principiul folosirii cu grijă, în chip rațional și cu economie, a muncii obștești. Or, ministerele și departamentele încălca la fiece pas acest principiu, umflă aparatul administrativ și de conducere, ceea ce aduce prejudicii înfe-

rese, dezvoltării producției. Deși s-a înfăptuit o reducere a aparatului administrativ și de conducere, totuși el este încă foarte mare. Raportul existent între numărul lucrătorilor ocupați direct în producție și numărul lucrătorilor ocupați în sfera conducerii și deservirii cere noi corective în folosul sferei producției materiale.

Odată cu creșterea bazei tehnico-materiale a economiei naționale, a bunăstării a oamenilor muncii, a nivelului lor politic, cultural și profesional, crește și exigențele în ceea ce privește disciplina muncii. Principiul constă aici în faptul că disciplina socialistă a muncii presupune în mod obligatoriu alinierea după exemplele înaintate de muncă în producție, spre un înalt nivel al productivității muncii, spre o înaltă calitate a producției. Avînd în vedere esența principală nouă a disciplinei muncii în societatea sovietică, Lenin vorbea despre disciplina „independenței și inițiativei”. Minunatele idei leniniste își găsesc o expresie grațioasă în mișcarea inovatorilor și fruntașilor în producție. Fără îndoială că din succesele glorioșilor noștri inițiatori în opera ridicării prin toate mijloacele a productivității muncii vor învăța noi mii și mii de oameni, că rîndurile inovatorilor și fruntașilor în producție se vor înmulți zi de zi. Acesta este unul din izvoarele puternice ale avîntului continuu al întregii noastre economii. (Aplauze).

O mare superioritate a orînduirii noastre socialiste constă în aceea că noi dispunem de toate posibilitățile pentru a dezvolta economia națională pe o bază strict științifică. Sînt îndeobște cunoscute uriașele realizări ale sistemului sovietic al planificării. Cu atît mai multă hotărîre trebuie să înlăturăm lipsurile existente în planificarea și a unor activități față de obligațiile lor, să fie prejudiciată cauza ridicării bunăstării a poporului.

Paralel cu elaborarea sarcinilor principale, organele noastre de planificare încearcă adesea să fixeze de la centru nenumărați indici de amănunt al activității economice a întreprinderilor, șantierelor de construcție, căilor ferate, sovhozurilor, colhozurilor, întreprinderilor comerciale și a altor organizații. Iar aceasta se face fără cunoașterea cuvenită a diferitelor condiții și posibilități locale, și prin urmare în mod insuficient de calificat. Este absolut evident că o asemenea planificare creează greutăți în muncă pe teren, frînează inițiativa organelor locale.

Guvernul a luat măsuri pentru reducerea tabelului de sarcini aprobate în planurile anuale, alit în domeniul producției industriale cît și a celei agricole. Aceasta a și dat rezultate pozitive. Dar exigențele economiei naționale în ceea ce privește planificarea cresc și devin mai complexe. De aceea organele noastre centrale de planificare, și în primul rînd Comitetul de stat al planificării, sînt obligate să-și concentreze atenția în primul rînd asupra principalelor probleme ale economiei naționale, asupra stabilirii unor proporții juste în dezvoltarea diferitelor ramuri, asupra lichidării gîtuirilor, asupra folosirii maxime a rezervelor existente în economia națională, pentru a se obține rezultate mai mari cu investiții mai mici.

Îmbunătățind pe toate căile munca întreprinderilor, a șantierelor de construcții, colhozurilor, sovhozurilor, stațiunilor de mașini și tractoare, căilor ferate, navigației și a tuturor sectoarelor construcției socialiste, trebuie să luptăm și mai hotărît pentru ridicarea productivității muncii și reducerea prețului de cost al producției, pentru un regim sever de economii, pentru lichidarea oricăror cheltuieli inutile, pentru un adevărat control cu ajutorul rublei.

Datoria tuturor cadrelor noastre din economie — conducători ai producției — este de a găsi rezerve în toate ramurile economiei naționale, de a le pune în valoare, de a lupta pentru obținerea unor rezultate maxime cu cheltuieli mai mici.

Pentru a folosi mai complet uriașele posibilități de care dispune economia noastră socialistă, trebuie să perfecționăm neîncetat munca organelor de stat și economice, a tuturor verigilor aparatului de stat. Exigențele față de aparatul de stat sovietic sporesc în permanență; în conform-

tate cu aceste exigențe noi sîntem obligați să-l îmbunătățim neîncetat, să traducem tot mai temeinic în viață principiile pe care marele Lenin le considera ca fiind fundamentale pentru aparatul de stat sovietic — legătura cu masele largi populare, spiritul de economie, încurajarea inițiativei creatoare, lupta împotriva birocratismului sub orice formă s-ar manifesta el.

În actualele condiții, cînd partidul a trasat sarcina de a se asigura într-un termen scurt, în 2—3 ani, un avînt rapid al producției de mărfuri alimentare și industriale de consum popular pe baza creșterii continue a economiei țării, problema întăririi considerabile a răspunderii fiecărui lucrător din aparatul de stat și economic, pentru munca care i-a fost încredințată, capătă o deosebită importanță.

Acum cînd noi luptăm pentru rezolvarea grabnică a unor sarcini cu adevărat istorice, cînd fiecare zi trebuie să fie o zi de muncă cu adevărat rodnică, cadrelor noastre conducătoare, lucrătorilor din aparatul sovietic și economic li se cere o mare încordare a forțelor. Trebuie să se pună în fapt și cu hotărîre capăt delăsării, oricăror manifestări de încălcare a disciplinei de stat, trebuie să se pună capăt atitudinii formale, lipsite de răspundere în ceea ce privește îndeplinirea sarcinilor de stat. Este necesar să se întărească neîncetat în rîndurile tuturor activiștilor noștri simțul datoriei față de partid și de stat.

Partidul nostru desfășoară o ofensivă hotărîtă împotriva rămînerii în urmă și a delăsării, care există într-o serie de sectoare ale construcției socialiste și nu putem tolera ca, din pricina atitudinii lipsite de răspundere și birocratie a unor activiști față de obligațiile lor, să fie prejudiciată cauza ridicării bunăstării a poporului.

Pentru a mări răspunderea minsterelor, pentru a realiza o mai mare operativitate în munca lor și pentru a asigura rezolvarea la timp a problemelor economice, guvernul a lărgit considerabil drepturile minsterelor, a-le condusătorilor departamentelor și ale direcțiilor generale ale minsterelor. Fără îndoială că această măsură a și dat și va trebui să dea și de acum înainte rezultate pozitive tot mai mari. Nu putem însă să nu subliniem că există numeroase cazuri cînd unii conducători de ministere și departamente, în loc să ia măsuri și să rezolve problemele care se ivesc, recurg la o corespondență inutilă căuțînd să se sustragă de la răspundere și s-o treacă alături. Este limpede că trebuie să se pună cît mai grabnic capăt acestei situații anormale și să se obțină ca ministerele să conducă mai bine și mai concret întreprinderile și organizațiile, să rezolve la timp problemele care se ivesc, să asigure înlăturarea lipsurilor existente, să lichideze rămînerea în urmă, să conducă cu adevărat, introducînd în producție și răspîndind experiența înaintată și realizările tehnicoștiințifice.

În această ordine de idei, în ceea ce privește activitatea minsterelor trebuie să spunem următoarele. După cum se știe, acum un an noi am trecut la contopirea unei serii de ministere. Ulterior ne-am convins însă că contopirea minsterelor a creat anumite greutăți în conducerea operativă a întreprinderilor, îndeosebi atunci cînd ministerele trebuiau să treacă direct la îndeplinirea noilor sarcini importante, trasate de partidul nostru. Iată de ce am ajuns la concluzia că în interesul muncii trebuie să aducem rectificările necesare în organizarea minsterelor, asigurîndu-se însă totodată traducerea cu strictețe în viață a liniei de reducere mai departe a cheltuielilor pentru întreținerea aparatului de stat.

Comitetul Central al partidului și guvernului cer ca toate verigile aparatului de stat sovietic, ca toți funcționarii de stat să-și desfășoare activitatea pe baza celei mai stricte respectări a legalității, să apere drepturile oamenilor sovietici. Iar acei funcționari de stat care vor comite samavolnicii și ilegalități față de cetățenii sovietici, vor fi pedepsiți și de-acum înainte fără să se țină seama de persoane și de grade. (Aplauze).

(Conținutul pag. 2, pag. 3-4).

Jocul stîngaci de-a „garanțiile”

de G. Rassadin

Ziarele proamericane din Franța au făcut în ultimul timp o mare zarvă în jurul așa numitelor „garanții” pe care guvernul S.U.A. și Angliei le acordă țărilor participante la „armata europeană”.

Ce fel de „garanții” sînt acestea și care este rostul acordării lor?

După cum se știe, opinia publică din țările vest-europene, și în primul rînd din Franța, se pronunță în mod hotărît împotriva creării „armatei europene”, văzînd în mod just în această manevră, care înseamnă reînvierea Wehrmachtului hitlerist, o primejdie de moarte pentru interesele sale vitale. Din această cauză, o serie de partide burgheze din Franța au cerut drept una din condițiile preliminare pentru discutarea în parlament a tratatelor de la Bonn și Paris acordarea de garanții eficiente împotriva reînvierii primejdiei germane. Guvernele cărora li se cerea acordarea unor asemenea garanții erau cele ale Angliei și S.U.A.

Ulterior, teza cu privire la „condițiile preliminare” a fost enunțată în mod oficial. Primul ministru Laniel a declarat în numele guvernului că proiectul „armatei europene” va deveni acceptabil pentru Franța numai în caz că vor fi îndeplinite anumite „condiții preliminare”, printre care și „condiția acordării de garanții anglo-americane”.

Nu putem trece cu vederea faptul că de la bun început discuțiile cu privire la „condițiile preliminare” urmăreau scopul să abată atenția francezilor de la esența problemei „armatei europene”, adică de la primejdia reînvierii militarismului german. Aceasta a devenit deosebit de evident acum, cînd textele „garanțiilor” anglo-americane au fost date publicității.

Trucul cu aceste „garanții” se reduce la încercarea de a convinge pe francezi că Anglia și S.U.A. ar intenționa să garanteze securitatea Franței — în caz că ea ar adera la „armata europeană” — împotriva reînvierii Wehrmachtului german.

La 14 aprilie, guvernul Angliei a dat publicității trei documente: o declarație a guvernului englez, o convenție cu privire la colaborarea între Regatul Unit și „comunitatea defensivă europeană” și un document cu titlul răsunător: „Colaborarea militară între forțele armate ale Regatului Unit și comunitatea defensivă europeană”.

Merită atenție faptul că aceste documente remise încă dinainte guvernului francez au fost alcătuite cu grijă majorității guvernului francez pînă în momentul cînd parlamentul francez a intrat în vacanța de paști.

La 12 aprilie s-a convocat însă într-o grabă neobișnuită o ședință a Consiliului de Miniștri; membrii guvernului nu au putut lua act decât fugitiv de proiectele „garanțiilor” engleze. Dar abia apăsaseră să mai răsuflă, cînd proiectul convenției „cu privire la colaborarea dintre Anglia și „comunitatea defensivă europeană” a și fost semnat în numele Franței de Alphand și anunțat imediat... de la tribuna parlamentului englez.

Graba cu care s-a îndeplinit întregă această procedură nu era întâmplătoare. În realitate — scria ziarul „Le Monde” la 14 aprilie — convențiile cu privire la colaborarea dintre Marea Britanie și „comunitatea defensivă europeană”, prezentate acum două zile guvernului francez în lipsa parlamentului, sînt de așa natură încît, după impresia generală din Franța, ele sînt menite să exercite o presiune (1) asupra unui anumit număr de miniștri și asupra Adunării Naționale.

În fond, la ce se reduce „garanțiile” engleze? După cum subliniază în mod unanim o serie de ziare franceze, guvernul Angliei a afirmat încă odată în mod oficial că el rămîne înafara „comunității defensive europene”. Cercurile guvernante din Anglia nu intenționează să renunțe la armata națională independentă și la drepturile suverane ale Angliei. Ele consideră însă că este în avantajul lor să prindă Franța în mrejele „armatei europene”. Tocmai în acest scop s-a recurs la asigurările verbale cu privire la „colaborarea cu comunitatea defensivă europeană”.

Oamenii muncii din Germania occidentală cer interzicerea armelor de exterminare în masă

BERLIN. (Agerpres). A. D. N. anunță:

După cum s-a mai relatat, Camera Populară a Republicii Democratice Germane a adresat la 6 aprilie Bundestagului de la Bonn propunerea de a adopta de comun acord o hotărîre cerînd interzicerea armelor de exterminare în masă. Clica guvernantă de la Bonn a încercat să ignoreze această propunere și s-o treacă sub tăcere.

La o recentă ședință a Camerei Populare a R. D. Germane, Johannes Diekmann, președintele Camerei Populare, a adresat din nou aceeași propunere Bundestagului. În timp ce

cercurile oficiale de la Bonn continuă să păstreze o tăcere totală în această privință, oamenii muncii din Germania occidentală cer tot mai insistent să se accepte această propunere.

Asfel, locuitorii orașului vestgerman Holzinden (districtul Bielefeld), au trimis președintelui Bundestagului de la Bonn, Ehlers, o scrisoare în care se spune printre altele: „... Noi cerem să folosim întreaga dvs. influență pentru ca reprezentanții Bundestagului să dezbată împreună cu reprezentanții Camerei Populare a R. D. Germane problema interzicerii armelor de exterminare în masă”.

hotărît să elernizeze ocuparea americană a Europei occidentale.

Nu este întâmplător că la conferința de la Berlin, S.U.A. au respins propunerea sovietică cu privire la retragerea trupelor de ocupație din Germania. Diplomația S.U.A. nu se dă în lături de la nici o stratagemă — printre care și aceea a proclamării unor „garanții” false — destul numai ca să poată justifica intenția pentru o perioadă nedeterminată a bazelor militare americane și a trupelor americane pe teritoriul Germaniei occidentale, Angliei, Franței și al coloniilor franceze.

Ce dovedește aluzia făcută de Eisenhower la o anumită „primejdie” care ar exista chipurile în Europa? Ea a fost necesară pentru a justifica într-un fel sau altul staționarea la infinit a trupelor americane în Europa occidentală și în deosebi în Franța. Mai mult decît atât, diplomații și generali americani caută să obțină ca dreptul de a cartui trupe pe teritoriul Franței să fie acordat — potrivit tratatului cu privire la „armata europeană” — nu numai trupelor americane, ci și unităților Wehrmachtului vest-german!

Avocații „armatei europene” din Franța au făcut o intensă reclamă „garanțiilor” anglo-americane, prezentîndu-le ca un mijloc de asigurare a securității poporului francez în cazul unei noi agresiuni germane. În documentele engleze și americane publicate recent, nu înlînești însă nici un cuvînt despre necesitatea de a preîntîmpina reînvierea militarismului german. Aceasta dovedește încă odată faptul că autorii sus-menționaților documente nu sînt interesați în preîntîmpinarea acestei primejdie, ci în dezlănțuirea ei.

În lumina tuturor acestor fapte, oamenii politici francezi de cele mai diferite orientări sînt de acord asupra faptului că „garanțiile” anglo-americane nu numai că nu garantează securitatea Franței și a Europei, ci dimpotrivă, o pun în primejdie.

Pentru toți francezii devine tot mai limpede că constituirea „armatei europene” duce de fapt la înarmarea fără nici un control a Germaniei occidentale, cu toate consecințele care decurg din aceasta pentru Franța.

Ziarul francez „Le Monde” își exprimă o serioasă îngrijorare față de zarva care a fost slîrbită în jurul „garanțiilor” anglo-americane. El subliniază că pactul atlantic devine tot mai mult un „mijloc de reabilitare, iar apoi de promovare a Germaniei”. „Le Monde” scrie că nașterii cei mai învelați „prevăd apropierea acelei zile cînd, datorită comunității defensive europene, trupele continentale (adică trupele anglo-americane și vest-germane — G.R.) vor deveni o nouă înfrînare a falmașelor trupe „S.S.”.

Discușind consecințele pe care le-ar putea implica constituirea „comunității defensive europene”, ziarul „Le Monde” declară că aceasta va aduce Franța în situația unei puteri de rangul al doilea, care va fi supusă presiunilor și șantajelor de tot felul.

După cum se vede, „garanțiile” anglo-americane nu garantează cîtuși de puțin securitatea Franței. Ele nu fac decît să contribuie la reînvierea Wehrmachtului german. Linia politică definitivă în ultimele declarații ale guvernelor Angliei și S.U.A. urmărește să permanentizeze scindarea Germaniei și scindarea Europei.

Popoarele din Europa cer garanții reale de pace și securitate. Asemenea garanții sînt cuprinse în proiectul de tratat general european cu privire la securitatea colectivă în Europa, propus de Uniunea Sovietică. Propunerile U.R.S.S. exclud reînvierea Wehrmachtului german. Ele sînt îndreptate spre asigurarea unei colaborări pașnice între toate popoarele europene.

Jocul stîngaci de-a „garanțiile” false anglo-americane nu a putut induce în eroare popoarele iubitoare de pace din Europa. El nu a putut slăbi vigilența popoarelor. El nu a putut împiedica lupta pentru asigurarea păcii și securității.

(„Pravda”)

În legătură cu conferința de la Geneva

GENEVA (Agerpres). — TASS anunță:

După cum s-a mai anunțat, la 26 aprilie s-a deschis în fostul palat al Ligii Națiunilor conferința miniștrilor afacerilor externe, convocată în conformitate cu hotărîrea adoptată la conferința de la Berlin.

La conferință participă V. M. Molotov, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., J. F. Dulles, secretar de stat al S.U.A., G. Bidault, ministrul afacerilor externe al Franței, A. Eden, ministrul afacerilor externe al Angliei, Ciu En-lai, ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Chineze, Nam Ir, ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Democratice Coreene, Bion Ion Te, ministrul afacerilor externe al Coreei de Sud, miniștrii afacerilor externe ai Australiei, Canadei, Greciei, Filipinelor, Luxemburgului, Noii Zeelande, Tailandei, reprezentanți ai Turciei, Belgiei, Columbiei, Etiopiei și Olandei.

Din partea sovietică la lucrările conferinței iau parte A. A. Gromiko, V. V. Kuznețov, precum și P. F. Iudin, G. N. Zarubin, S. A. Vinogradov, S. P. Suzdalev, N. T. Fedorenko, L. F. Iliev, A. A. Lavrișev; din partea Republicii Populare Chineze iau parte Ciuan Ven-tian, Van Ciosian, Li Ke-nun, Van Bin-nan; din partea S.U.A. D. McArthur, R. McBride, R. L. O'Connor, D. Heath, W. A. Johnson; din partea Franței —

Chauvel, Broustra, de Margerie, Breyns; din partea Angliei — lordul Reading, D. Allen, F. Trevelyan, W. Graham.

După cum s-a mai anunțat, ședințele vor fi prezidate pe rînd de ministrul afacerilor externe al Tailandei, de ministrul afacerilor externe al U.R.S.S. și de ministrul afacerilor externe al Angliei.

Fiecare președinte își alege cite doi vicepreședinți.

La sfîrșitul primei ședințe a conferinței a avut loc o conferință de presă pentru ziarisții sovietici și străini, organizată de serviciul de presă al delegației sovietice. La conferința de presă au luat parte aproximativ 200 corespondenți. L. F. Iliev, șeful serviciului de presă al ministerului afacerilor externe al U.R.S.S. a informat pe reprezentanții presei despre tratativele preliminare dintre V. M. Molotov, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S. și A. Eden, ministrul afacerilor externe al Angliei. S-a comunicat că în cursul acestor tratative s-a adoptat propunerea sovietică privitoare la prezidarea ședințelor conferinței.

În continuare, la conferința de presă, ziarisții au primit informații în legătură cu desfășurarea primei ședințe a miniștrilor afacerilor externe. Printre altele, corespondenților li s-a comunicat că la prima ședință au fost discutate probleme organizatorice.

Declarația Biroului Politic al P. C. din Indonezia în legătură cu conferința de la Geneva

DJAKARTA (Agerpres). — TASS anunță:

După cum reiese din relatările presei și ale reprezentanților vieții publice, poporul indonezian așteaptă de la conferința de la Geneva hotărîri eficiente, îndreptate spre stabilirea păcii în Asia. În declarația dată publicității de Biroul Politic al Partidului Comunist din Indonezia se subliniază că conferința la care participă delegația marilor Chine trebuie și poate să dea rezultate concrete. Analizînd ultimele evenimente politice, Biroul Politic constată: Dușmanii păcii depun toate eforturile, pentru a agrava situația internațională. De exemplu, în vreme ce privirile popoarelor sînt ațintite asupra Genevei, Statele Unite cu ajutorul primului ministru al Ceylonului, Kotalawala, convoacă o conferință separată la Colombo. „Desigur, această conferință nu va da nici un rezultat favorabil pentru Indonezia și pentru Asia. Kotalawala se gîndește doar la un singur lucru: la intensificarea influenței americane în Asia”.

Biroul Politic subliniază în continuare că în prezent tactica imperia-

liștilor constă în a distruge unitatea popoarelor Asiei. „Veacuri de-a rîndul popoarele Asiei au suferit sub jugul colonialismului occidental. A trebuit să se ducă o luptă îndelungată pentru a scutura acest jug. În lupta împotriva colonialismului occidental, s-a născut ideea unității popoarelor Asiei. Ea a dat rezultate concrete. Dar, americanii nu se asîmîpără, încercînd și în secolul nostru la XX-lea, să scindeze Asia și să asmută popoarele unele împotriva celorlalte. Un exemplu în această privință îl oferă Coreea. S.U.A. duc în prezent o astfel de politică și în Indochina”.

Biroul Politic cere poporului indonezian, să fie vigilent, să întărească unitatea popoarelor Asiei. Declarația Biroului Politic conține un apel adresat delegației indoneziane în frunte cu primul ministru Sastroamidjojo de a nu permite ca orașul Colombo să devină un loc al intrigilor colonialiștilor și de a depune eforturi pentru a face ca „conferința de la Geneva să sprijine conferința de la Geneva în lupta pentru pace și unitatea popoarelor”.

Ziarul „Deutsche Volkszeitung” despre conferința de la Geneva

BERLIN. (Agerpres).

„Conferința de la Geneva nu trebuie să eșueze” — scrie ziarul „Deutsche Volkszeitung”, organ al Uniunii germanilor care luptă pentru unitate, pace și libertate.

„Împreună cu toți oamenii iubitori de pace din întreaga lume, serie ziarul, urmăm plini de speranță desfășurarea conferinței de la Geneva. Sperăm că în urma acestei conferințe, poporul coreean se va bucura de pace și unitate și că războiul mur-

dar din Indochina va lua sfîrșit. Eforturile unite ale tuturor celor care iubesc pacea trebuie să împiedice eșecul conferinței de la Geneva”.

„Deutsche Volkszeitung” citează apoi un alt ziar, „Westphälische Rundschau”, care scrie: „Dacă Dulles intenționează să pregătească pentru conferința de la Geneva declarații dramatice și zgometoase, el trebuie să-și amintească că popoarele nu le-au plăcut niciodată oamenii de stat care mizează de la început pe un eșec”.

Presă britanică se ocupă pe larg de problema reglementării conflictului din Indochina

LONDRA (Agerpres). —

Presă britanică de luni se ocupă pe larg de problema reglementării conflictului din Indochina, care urmează a fi discutată în cadrul conferinței de la Geneva. Chemînd la o cercetare atentă și minuțioasă a planului propus de premierul indian Nehru, ziarul independent „Times” scrie următoarele: „Ar fi fără îndoială o greșăleală dacă puterile occidentale ar neglija șansele unei soluționări... Planul lui Nehru merită să fie examinat la Geneva. El aduce un corectiv util concepțiilor potrivit cărora, reglementarea problemelor din Asia de Sud-

Est nu poate avea decît un caracter militar”.

La rîndul său, ziarul liberal „Manchester Guardian” este de părere că înțelegerea ostilităților în Indochina trebuie să ocupe primul loc în preocupările delegațiilor occidentale, „chiar dacă unii senatori absolutiști din Congresul american n-ar saluta cu bunăvoință o asemenea inițiativă”. Referindu-se la planul creării unui „front comun” în Extremul Orient, ziarul scrie că reacțiile provocate de o acceptare a guvernului britanic „n-ar putea fi decît de surprindere și revoltă”.

Poporul american este împotriva trimerii trupelor S.U.A. în Indochina

WASHINGTON. (Agerpres).

Luînd cuvîntul în cadrul comisiei senatului pentru problemele financiare, senatorul democrat american, Edwin Johnson, a declarat că „americani se pronunță în unanimitate împotriva trimerii în Indochina a soldaților marinarilor sau piloților americani”, afirmînd că „intervenția armată a Statelor Unite în Indochina ar însemna cel puțin 500.000 morți și răniți și cîteva sute de miliarde de dolari risipiți”.

Arătînd rezultatele catastrofele pe care le-ar avea o asemenea interven-

ție, senatorul Johnson a declarat: „Cruciada inițiată în prezent pentru trimeria de trupe în Indochina, în afară de cheltuielile uriașe pe care o asemenea acțiune ar implica-o, în vederea obținerii unui rezultat, care de asemenea nu poate fi prevăzut, ar însemna cea mai nebușească acțiune din întreaga istorie a Statelor Unite”. O asemenea intervenție, a subliniat senatorul american, „ar putea declanșa războiul mondial... și ar putea duce în cele din urmă la distrugerea civilizației”.

Salutul adresat de către Congresul Sindicatelor din Birmania oamenilor muncii din R.P.R. cu prilejul zilei de 1 Mai

RANGOON. (Agerpres). Cu prilejul zilei de 1 Mai, Congresul Sindicatelor din Birmania a adresat oamenilor muncii din R.P.R. următoarea telegramă de felicitări: Dragi tovarășii!

În numele muncitorilor birmanii care luptă pentru drepturi sindicale și libertăți democratice, pentru o viață mai bună, independența națională și pace, Congresul Sindicatelor din Birmania transmite urări frățiești oamenilor muncii din R.P.R. cu prilejul zilei de 1 Mai.

Poporul muncitor din Birmania știe că apărarea pînii, salariilor, condițiilor de muncă și a tuturor drepturilor muncitorilor este direct legată de lupta pentru drepturi sindicale și libertăți democratice. Poporul muncitor din Birmania a hotărît să sărbătorească ziua de 1 Mai 1954 sporindu-și eforturile pentru apărarea și cîștigarea drepturilor sindicale și libertăților democratice.

Muncitorii din Birmania reafirmă totodată cu acest prilej hotărîrea lor de a întări solidaritatea clasei muncitoare internațională și unitatea acțiunilor sindicale care vor duce la noi victorii și succese.

Poporul muncitor din Birmania urează muncitorilor din țările socializmului și democrației noi succese în fîurirea unei vieți noi și promovarea cauzelor păcii în lume.

Trăiască alianța și solidaritatea frățască a muncitorilor din toate țările!

Trăiască F.S.M.I!

Trăiască pacea în lume!

Descoperirea în R. P. Chineză a unei organizații de spionaj americano-ciankaistă

SHANHAÏ. (Agerpres). China Nouă anunță:

După cum anunță ziarul „Cefanji-bao”, organele securității publice din Shanhai au descoperit cu ajutorul populației, o organizație contrarevoluționară de spionaj americano-ciankaistă care se intitulă „Corpul de salvare națională și de luptă împotriva comunismului”. În total au fost arestate peste 20 persoane. Areștații au recunoscut crimele săvîșite de ei și au declarat că aveau legături cu agenții ciankaștiști din Hongkong și transmiteau centrului de spionaj din Hongkong informații cu caracter militar, politic și economic. Potrivit instrucțiunilor acestui centru de spionaj, ei desfășurau o activitate subversivă și difuzau manifeste contrarevoluționare.

Declarația ambasadorului Birmaniei în Statele Unite

WASHINGTON. (Agerpres).

Agencia Reuter relatează că James Barrington, ambasadorul Birmaniei în Statele Unite, a declarat că țările Asiei se opun participării la blocurile militare organizate de S.U.A. Subliniînd că exprimă punctul de vedere al opiniei publice asiatice, ambasadorul Birmaniei a declarat că țările asiatice consideră posibilă coexistența pașnică a celor două sisteme. „Problema adevărată în momentul de față — a subliniat Barrington — este colonialismul care continuă să existe atît ca formă de guvernare cît și ca stare de spirit. Popoarele din Asia sînt silite să trăiască în sărăcie, lipsă și foametă — și aceasta constituie unul din marile pericole care amenință omenirea”.

În legătură cu aceasta, agentia France Presse relatează că primul ministru al Birmaniei, U Nu, a declarat recent că Birmania nu va participa la nici un proiect de „apărare comună” din sudul sau sud-estul Asiei.

Spectacole

TEATRUL DE STAT Arad, prezintă azi, joi, 29 aprilie, la orele 20: „Ultima oră”. Vineri, 30 aprilie, la orele 20: „Titanic vals”.

„GHEORGHE DOJA”, prezintă pînă la 2 mai: „Schubert”. Repr. 3, 5, 7 și 9.

„NICOLAE BALCESCU” prezintă pînă la 2 mai: „Africa”, seria a II-a. Repr. 3, 5, 7 și 9.

„HERBAK JANOS” prezintă pînă la 2 mai: „Pumnul de fier”. Repr. la 3, 5, 7 și 9.

„I. L. CARAGIALE”, pînă la 2 mai: „Comoara din insula păsărelor” (col.). Repr. 3, 5, 7 și 9.

„TIMPURI NOI”: pînă la 30 aprilie: 1. Tîrgul din Leipzig. 2. Copiii Stalingradului. 3. Poveste cu ursuleți. (desen animat).

Jurnal romînesc și sovietic. Repr. 3, 5, 7 și 9.

„SOLIDARITATEA” (Gai), pînă la 30 aprilie: „Zoia”. Repr. la 7 seara.

„MAXIM GORKI” (Micălăci), pînă la 30 aprilie: „Sverdlov”. Repr. în zilele de lucru la orele 7 seară.